

РЕШЕНИЕ

№ 8309

гр. София, 20.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10194** по описа за **2019** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 14.07.2019 г. по НАХД № 8964/2018 г. Софийският районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 18^{-ти} състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 18-4332-007173/09.05.2018г., издадено от заместник-началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на С. Ж. С. е наложено, на основание чл.185 от ЗДвП, административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева, за извършено нарушение на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Сочи се, че същото е постановено при допуснати нарушения на материалния и процесуален закон. Твърди се, че не са събрани доказателства, които да установят извършването на нарушението, като СРС се е позовал на самия АУАН и НП. Иска се отмяна на решението и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде отменено. Алтернативно, счита, че са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по жалбата и не изпраща представител в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, XX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, направи следните изводи:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА - подадена е в срок, от надлежна страна, срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Софийският районен съд е установил, че на 02.04.2018 г., около 22:30 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от Околовръстно шосе към кв. Факултета С. Ж. С., управлява лек автомобил марка „Мазерати“, модел „Г.“ с държавен контролен номер (ДК №) СВ 0746 АН, като при извършена проверка, не представя валиден знак за извършен Годишен технически преглед на автомобила, с което е нарушил разпоредбата на чл.147, ал.1 ЗДвП.

Предвид резултатите от проверката, на С. бил съставен в негово присъствие Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който същият подписал без възражение. С оглед на това било издадено НП № 18-4332-007173 / 09.05.2018 г., което СРС е потвърдил изцяло.

Настоящият касационен състав намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

Споделят се изцяло изводите, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в необходимата форма, съдържат изискуемите реквизити и в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база обосновано е приел, че касаторът С. е извършил посоченото и в акта, и в наказателното постановление административно нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП, а именно управлявал пътно превозно средство (ППС), което не е представено на технически преглед.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС за законосъобразност на НП. Въззивният съд е достигнал до обосноваване с доказателствата по делото извод за установяване на нарушението, извършено от С. С. и за правилното му санкциониране.

Неоснователно е твърдението на касатора, че СРС е дал вяра само на АУАН и НП, защото на първо място, редовно съставените актове по ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното /аргумент от разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП/. В процесния случай, актосъставителят и свидетелите, посочени в АУАН са се подписали под съдържащите се в него констатации относно фактичката обстановка при извършване на нарушението.

Не се установи касационното оплакване, че СРС не е изяснил фактичката обстановка по случая. Въззивният съд е изпълнил задължението си за обективно, пълно и всестранно изясняване на релевантните за конкретния случай факти и обстоятелства, като е събрал допустимите и относими писмени и гласни доказателства, подробно ги е обсъдил и посочил правните си изводи въз основа на тях. Съдът намира за необходимо да отбележи, че първоинстанционният съд е изследвал задълбочено и обстоятелствено събрания по делото доказателствен

материал. Освен това видно от Протокол от 08.11.2018 г. на касатора е дадена възможност в о.с.з да направи искания за извършване на нови съдебно следствени действия, необходими за обективното, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото, като С. е заявил, че няма такива.

Неоснователно е възражението за приложение на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Не са налице основанията за освобождаване от административнонаказателна отговорност по смисъла на чл. 28, б. "а" от ЗАНН. Установеното нарушение не е маловажно, тъй като то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност, в сравнение с други нарушения от този вид. Нарушението по чл. 147, ал. 1, от ЗДвП е формално и признаците на състава му не включват настъпването на определен вредоносен резултат. Налице е деяние на така нареченото „просто извършване“, при което с факта на установяването му законодателят презюмира настъпването на неблагоприятни за установения обществен ред правни последици, достатъчно значими по презумпция на закона, за да подлежат на санкциониране с предвидената в правната норма административнонаказателна санкция. В конкретния случай, неизпълнението на административното задължение по ЗДвП, касае значими обществени отношения, обезпечавачи безопасния превоз на пътници, които отношения са охранявани от нормите на този нормативен акт. Конкретното нарушение не би могло да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения касационната инстанция не намира основания за отмяна на обжалваното решение и последното следва да се остави в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XX^{-ти} Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.07.2019 г. по н.а.х.д. № 8964 / 2018 г. на Софийският районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.